

เชิงเพราะสภาพจำเจ...ความเชิงระดับแรกนี่ยังน่ารัก

นำเสนอเมื่อ : 22 พ.ค. 2552

เชิงเพราะสภาพจำเจ

ความเชิงระดับแรกนี่ยังน่ารัก เพราะเราพอปรับใช้ประโยชน์ได้ดังกล่าว แต่เราไม่พบส่วนดีในความเบื่อ ซึ่งเป็นความเชิงระดับที่สองเลย ความเบื่อเกิดมาจากสภาพจำเจ เช่น ทำงานเดิมทุกวัน เรียนที่เดิมทุกวัน หรือพบคนหน้าเดิมทุกวัน เหล่านี้สร้างความเบื่อหน่ายและเชิงอย่างร้ายกาจ เพราะข้อกับสภาพในใจ ของเราที่ไม่ชอบความซ้ำซากจำเจ ตามปกติใจของคนเราชอบสิ่งแปลกใหม่ สิ่งใดที่ได้เป็นกรรมสิทธิ์แล้ว ก็แลงกันไป เรามองข้ามของเก่าและสอตสายตา หายของใหม่ต่อไป ด้วยอำนาจตัดหน้า ไม่มีใครฟังคำเตือนที่ว่า "นุกตัวเดียวในกำมือ ดีกว่านกสองตัวบนต้นไม้" นอยคุณจะสนใจสิ่งไกลมือ ส่วนมากมักพยายามไขว่คว้าสิ่งไกลเกินเอื้อม สิ่งใดที่หามาได้โดยง่าย สิ่งนั้นดูจะมีค่าน้อย ดอกฟ้าที่ยังเกี้ยวอุยบนกิ่งฟ้าจึงเป็นสิ่งที่รักสุดบูชา แต่วันใดที่ดอกฟ้าถูกเด็ดลงมากับแจกัน นับตั้งแต่วันนั้นดอกฟ้าก็ลดค่าลงมาเทียบดอกกุหลาบ และภาวะจำเจนั่นเองอาจก่อให้เกิดความเชิงในอดีตดอกฟ้า บางคนพอรู้สึกเบื่อสิ่งใดก็อยากหนีสิ่งนั้น นั่นก็เป็นวิธีแก้อเชิงที่ได้ผลชะงัด แต่ในทางปฏิบัติ เราทำได้ยาก ถึงเราจะเบื่อแสนเบื่อกับงานที่ซ้ำซากจำเจ เราก็ต้องทนทำเพื่อเงินเดือน หรือเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ในงาน บางคนถึงจะเบื่อหน่ายคนที่บ้าน ก็ทิ้งเขาไปไม่ได้เพราะมีพันธะผูกพัน คือลูกตาตา ๆ เสียแล้ว บางทานแม่จะเชิงกับชีวิตนักบวชเพียงใด ก็ต้องทนบวช เพราะเป็นถึงเจ้าฟ้าเจ้าคุณ การที่เราต้องทนกับภาวะจำเจต่อไปก็เพราะมีภาวะจำยอม มีบึงคับเรา ดังนั้น แม่จะเบื่อต่อสภาพจำเจเราก็ดิ้นไม่หลุด ทุกคนมีหัวไขนประจำตัว ใครสวมหัวไขนไปแล้วก็ถอดยาก และจะไม่เดินไปตามบทบาทก็ไม่ได้ เหมือนอย่างเช็ดสเปียร์กลาวว่า **"โลกนี่คือโรงละครใหญ่**

ชายหญิงไซริคือตัวละครนั้น"

เมื่อหนีความเจไปไม่ได้ เราก็ไม่ควรทนอยู่ด้วยความเบื่อ แต่ควรจะอยู่ด้วยไม่รู้สึกเบื่อหรือเชิง วิธีการก็คือ ขั้นแรกเราปรับใจให้อยอมรับและพอใจกับสิ่งจำเจนั้น มองหาเสน่ห์ในความจืดชืด คิดเสียว่า **"เมื่อไม่มีสิ่งที่เราชอบ ก็ต้องชอบสิ่งที่เรามี"** จากนั้นจึงหาวิธีเพิ่มเสน่ห์ให้กับสิ่งที่เรามี เช่น ถ้าเบื่องานประจำเราก็ดูหาทางปรับปรุงขยับขยายงานนั้น เปิดแผนกใหม่ขึ้นมาบ้าง ไม่ทำงานแบบเซาซามเย็นซาม และที่สำคัญคือไม่กลัวการเสี่ยง ยึดติดว่า **"ลมแล้วกาไปข้างหน้า ดีกว่ายืนตะเทาอยู่กับที่"** หรือถ้าทำงานประจำจนเครียด ควรหางานอดิเรกทำสลับฉาก บางคนเขียนหนังสือเป็นงานอดิเรก จนกลายเป็นนักประพันธ์ผู้ยิ่งใหญ่ และบางทานแม่จะมีงานประจำทำอยู่แล้ว ก็ยังรับตำแหน่งรัฐมนตรีเป็นงานอดิเรก เหตุนี้การปรับปรุง กิจการภายในจึงเป็นวิธีแก้อเชิงได้ดี คนเบื่อบานก็อาจตกแต่งห้องใหม่อย่างมีศิลป์ โยกย้ายเฟอร์นิเจอร์เสียบบานจะได้นอนอยู่ขึ้น หรือสำหรับผู้ที่เบื่อแฟน ก็อาจใช้วิธีเปลี่ยนบรรยากาศ ชวนกันไปทานอาหารนอกบ้าน ไปตักอากาศสดชื่นบ้าง หรือเชิงหนักเขาก็ชวนกันไปปิดทองลูกนิมิต แลວอริษฐานว่า **"ชาติหน้าชาติไหน จงอย่าได้เจอกันอีกเลย"** จะได้สิ้นเรื่องสิ้นราวไปเลย